

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314208448
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314208448.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: W. S., nar. XX. R. XXXX, bytom u matky a zast. opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, matky: Ing. H. S., nar. XX. L. XXXX, bytom Q. č. XX, zast. advokátkou: JUDr. Beáta Bronišová, Bratislava, Račianska 66 a otca: Ing. U. S., nar. XX. R. XXXX, bytom T., C. XXXX/X, Česká republika, zast. advokátkou: JUDr. Viera Huťanová, Stupava, Hlavná 57, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, o odvolaniach matky proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 13. júla 2015 č. k. 12P/108/2014-308 a uzneseniu Okresného súdu Galanta z 13. augusta 2015 č. k. 12P/108/2014-349 takto

rozhodol:

Odvolačí súd odvolanie proti uzneseniu z 13. júla 2015 o d m i e t a .

Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z 13. augusta 2015 m e n í tak, že

otec je oprávnený stýkať sa s maloletou každý párný kalendárny týždeň v piatok od 13,00 hod. do 15,00 hod. na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, v prítomnosti matky a zástupcu opatrovníka, čím súčasne m e n í uznesenie Okresného súdu Galanta z 5. mája 2014 č. k. 12P/108/2014-64 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17. júna 2014 č. k. 25CoP/41/2014-148 v časti úpravy styku.

Matka je povinná maloletú na styk s otcom pripraviť.

Rodičia a opatrovník sú povinní navzájom sa bezodkladne vopred informovať o vážnych dôvodoch znemožňujúcich realizáciu styku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením z 13. júla 2015 súd prvého stupňa na návrh otca nariadil predbežné opatrenie, ktorým upravil jeho styk s maloletou výlučne na obdobie letných prázdnin v kalendárnom roku 2015, nepretržite v období od 15. augusta 2015 od 14,00 hod. do 30. augusta 2015 do 16.00 hod., v ktorom období nemala platiť predbežná úprava styku uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 12P/108/2014-64 z 5. mája 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoP/41/2014-148 zo 17. júna 2014. Predbežné opatrenie bolo vydané po začatí konania na návrh matky o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva rodičov. Súd prvého stupňa právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 74 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1, 2, 4, 6, 8 a 9 a § 76 ods. 1 písm. f/ a ods. 4 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne rozhodnutie zdôvodnil potrebou dočasnej úpravy pomerov účastníkov s cieľom zabezpečiť zdravý fyzický a psychický vývin maloletej, ako i rozvíjanie citových väzieb medzi otcom a dcérou v období letných prázdnin, ktoré si vyžiadalo osobitnú úpravu (v kalendárnom roku bol styk upravený uznesením Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/108/2013-64 z 5. mája 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25CoP/41/2014-148 zo 17. júna 2014, oprávňujúcim otca stretávať sa s maloletou v každom párnom kalendárnom týždni v sobotu od

14,00 hod. do 18,00 hod. a v nedeľu od 14,00 hod. do 17,00 hod., v priebehu prvých 20 stretnutí vždy v prítomnosti matky s tým, že otec maloletú vyzdvihne ako aj odovzdá v mieste bydliska matky).

Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie matka s návrhom na jeho zmenu zamietnutím návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia. Poukázala na agresívne správanie a fyzický útok otca na jej osobu, naposledy 29. mája 2015, kedy jej zlomil dva prsty, čoho svedkom bola aj maloletá. Dôvodom jej strachu z otca je tiež jeho prístup k nej (formou príkazov, zákazov, povelov, silným zovretím a trasením). Otec pod vplyvom alkoholu berie dieťa do auta. Napriek úprave styku súdnym rozhodnutím stretnutia trvajú maximálne 10-15 minút. Maloletá od otca uteká a bojí sa ho. Po rozhodnutí súdu ani jedno stretnutie nebolo časovo naplnené (otec nevie dieťaťu pripraviť program, zaujať ho, otcovsky sa k nemu priblížiť).

Otec navrhol napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdiť. Tvrdenia matky sú podľa jeho názoru protichodné a v kontraste s jej reálnym prístupom. Príprava matky na stretnutie by mala zahŕňať aj náležitú motiváciu dieťaťa k stretnutiam s otcom, ako i presvedčanie maloletej o pozitívach týchto stretnutí.

Napadnutým uznesením z 13. augusta 2015 súd prvého stupňa zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by zakázal styk otca s maloletou (z dôvodov, ktoré sa obsahovo zhodujú s dôvodmi jej odvolania proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa z 13. júla 2015). Vzťah maloletej k otcovi je plný strachu, obáv a odmietania. Dieťa vníma aj otcov alkoholizmus (keď cíti požitie alkoholu otcom, uvedie, že otec smrdí). Na stretnutia otec chodí pod vplyvom alkoholu a nemá zábrany v tom stave riadiť vozidlo v ktorom je maloletá. Vzhľadom na jeho prudkú a agresívnu povahu má matka obavy, aby v návale zlosti maloletej neublížil aj fyzicky, pretože má vážny problém so sebaovládaním. Otec dieťaťu obvykle niečo sľúbi, napr. tableť za vysvedčenie, ktorý však nájde pripevnený v interiéri jeho auta. Súd prvého stupňa právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 74 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1, 2, 4, 6, 8 a 9 a § 76 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a § 25 ods. 3 ZoR (zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne rozhodnutie zdôvodnil neosvedčením naliehavej potreby zákazu styku otca s maloletou a neexistenciou bezprostredne hroziacej ujmy odôvodňujúcej uvedený zákaz. Matka neuviedla žiadnu novú skutočnosť negatívne ovplyvňujúcu prostredie maloletej do takej miery, aby došlo k ohrozeniu jej zdravého psychického a fyzického vývoja pri stretávaní sa s otcom. Každý rodič má právo na pravidelný kontakt s dieťaťom. Matkou tvrdené skutočnosti boli uvádzané už pri rozhodovaní o poslednej predbežnej úprave styku odvolacím súdom. Je v záujme dieťaťa, aby sa stretávalo s otcom a vytvorilo si k nemu vlastný vzťah. Súd prvého stupňa poukázal aj na konanie paralelne prebiehajúce pod sp. zn. 13P/288/2013 (o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode), v ktorom bolo nariadené znalecké dokazovanie súdnou znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia (uznesením z 9. júla 2015). Dôvodom na zákaz styku môže byť potenciálna ujma na fyzickom alebo psychickom zdraví dieťaťa, ak rodič vykonáva svoje rodičovské práva psychicky škodlivým spôsobom, narušujúcim zdravý vývoj osobnosti dieťaťa a o taký prípad tu nešlo. Na súde prvého stupňa prebieha aj konanie o návrhu otca na výkon rozhodnutia o úprave styku pod sp. zn. 16Em/5/2014.

Aj proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie matka s návrhom na jeho zmenu zakázaním styku otca s maloletou. Zdôraznila, že otec svojim správaním, hrubosťou a aroganciou spojenou s alkoholom veľmi nepriaznivo pôsobí na maloletú a bezprostredne hrozí, že v návale zúrivosti ju napadne. Neustálym psychickým tlakom narúša zdravý vývoj dieťaťa, ktoré sa môže správať len tak, ako jej on prikáže. Výchovnou metódou otca je vyvolávanie strachu, krik a vydávanie príkazov. Na zdravý vývoj dieťaťa rovnako nepriaznivo pôsobí aj fyzické napádanie matky v prítomnosti maloletej. Poukázala na vážny incident, ku ktorému došlo po vydaní napadnutého uznesenia, dňa 15. augusta 2015, kedy malo dôjsť k odovzdaniu dieťaťa otcovi. Maloletá odmietla nastúpiť do otcovho auta a v dôsledku jeho zvýšeného hlasu začala cúvať a plakať s odôvodnením, že sa otca bojí. Otec maloletú zobral a tlačil do auta, ktorá kričala a kopala. Po uvedenej udalosti sa dieťa odmieta s otcom ďalej stretávať. Je ustráchané a má obavy vyjsť aj na uzamknutý dvor (aby ju otec nevzal nasilu). V dôsledku uvedeného incidentu matka našla dve menšie podliatiny v hornej časti stehien maloletej. V doplnení odvolania matka poukázala na lekársku správu MUDr. H. Q. z 25. augusta 2015 a predložila fotografie modrín na tele dieťaťa. Od roku 2014 u maloletej pretrvávajú poruchy spánku a po návšteve otca jej aspoň týždeň trvá kým sa upokojí. Odporcove výchovné metódy na ňu vplyvajú stresujúco a vyvolávajú v nej strach a odpor. Pri každej

návšteve otca sa len prehľbujú a preto je daná vážna obava z ďalšieho nepriaznivého psychického vývoja, ktorý sa môže následne prejavovať vo výsledkoch v škole, nevhodným správaním alebo zdravotnými problémami. Podľa názoru matky súd nechráni maloletú, ako ani jej právo na ochranu pred hrubým a nevhodným správaním otca a neposkytuje ochranu v súlade s Dohovorom o právach dieťaťa.

Zo zápisu v zdravotnej dokumentácii maloletej z 25. augusta 2015 bolo zistené opísanie incidentu z 15. augusta 2015 matkou u všeobecnej lekárky pre deti a dorast MUDr. H. Q., ktorá konštatovala stopy po fyzickom násilí, po zistení hematómov na pravej dolnej končatine dieťaťa a podala opatrovníkovi podnet pre podozrenie na týranie zverenej osoby. Opatrovník podnet postúpil Okresnej prokuratúre Galanta (podaním z 27. augusta 2015).

Otec navrhol i toto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť z dôvodu jeho vecnej správnosti. Matka maloletej konala v oblasti výchovy dcéry svojvoľne, drží ju v prostredí, ktoré je pre jej vek nežiaduce a negatívny obraz o ňom podáva aj dcére. Uvedené fakty sú príčinou deštrukcie vzťahu maloletej k otcovi. Matka sa snaží inštitúit predbežného opatrenia zneužiť. Otec nesúhlasí s výchovou a bývaním maloletej u starých rodičov, ktorí nespĺňajú charakterové vlastnosti pre výchovu dcéry (pre výrazný vekový rozdiel, názorový a náboženský rozpor s predstavou výchovy dieťaťa jej rodičmi). O svojom nesúhlase informoval aj CPPP Galanta, ktoré vyhotovovalo záznamy o vyšetreniach maloletej bez znalosti prostredia dieťaťa. Práve to formuje maloletú k odmietavému postojú stráviť čas s vlastným otcom. Maloletú dokáže otec zodpovedne motivovať k aktivitám, napríklad piknikovým posedením pred ich domom v Q.. Alternatívne maloletá kreslí v otvorenom zadnom kufri auta, na ktorom otec príde na stretnutie. Prostredníctvom výsledkov znaleckého dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa vedenom pod sp. zn. 13P/288/2013 bude možné posúdiť úroveň ovplyvňovania maloletej zo strany matky a jej rodičov, ako aj nesprávne vnímanie reality matkou.

Uznesením Okresného súdu Galanta z 27. októbra 2015 č. k. 12P/108/2014-455 bolo prerušené konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 13P/288/2013, podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. (vzhľadom na prebiehajúce znalecké dokazovanie v uvedenom konaní súdnou znalkyňou z odboru klinická psychológia detí a dospelých, ktoré môže mať význam pre rozhodnutie vo veci samej v prerušenom konaní).

Podľa § 77 ods. 1 písm. d/ O. s. p. predbežné opatrenie zanikne, ak uplynul určený čas, po ktorý malo trvať.

Podľa § 218 ods. 1 písm. e/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Vzhľadom k tomu, že styk otca s maloletou bol upravený napadnutým uznesením z 13. júla 2015 po presne určený čas, v období od 15. augusta 2015 do 30. augusta 2015, uplynutím času, po ktorý malo trvať, predbežné opatrenie zo zákona zaniklo.

Podľa § 154 ods. 1 a § 211 ods. 2 O. s. p. je aj pre rozhodnutie odvolacieho súdu rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Z dôvodu, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z 13. júla 2015 zaniklo inak (uplynutím času), bolo odvolanie proti uzneseniu odvolacím súdom odmietnuté.

Odvolací súd po zistení, že aj odvolanie proti uzneseniu z 13. augusta 2015 podala včas účastníčka konania proti uzneseniu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p., pričom odvolacím návrhom matky pre možnosť začatia konania i bez návrhu nebol viazaný a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 102 ods. 1 vety prvej O. s. p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz.

Podľa § 75 ods. 6 O. s. p. súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez vylúču účastníkov a bez nariadenia pojednávania. Podľa odseku 8 tohto ustanovenia o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov.

Ustanovenie § 76 ods. 1 O. s. p. obsahuje demonštratívny výpočet možných predbežných opatrení, ktoré súd môže nariadiť, preto je možné vydať predbežné opatrenie aj iného obsahu, teda i predbežne upraviť alebo obmedziť styk rodiča s dieťaťom.

Podľa § 36 ods. 1 ZoR rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

Podľa § 25 ods. 1 až 3 ZoR rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa ods. 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Z citovaných ustanovení O. s. p. vyplýva, že predbežné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov. Je len faktickým opatrením, predstavujúcim provizórnu dočasnú úpravu, kým súd nerozhodne vo veci samej (v danom prípade o návrhu matky na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu). Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Pre nariadenie predbežného opatrenia je však potrebné osvedčenie rozhodujúcich skutočností opodstatňujúcich predbežnú úpravu pomerov v záujme maloletého dieťaťa (§ 75 ods. 2 veta prvá O. s. p.).

Vyhodnotením všetkých relevantných vyššie uvedených skutočností, obsiahnutých v písomných podaniach účastníkov, listinných dôkazoch a prihliadajúc na prvoradý záujem maloletého dieťaťa, ako i udalosť nastalú v priebehu odvolacieho konania (15. augusta 2015), odvolací súd dospel k záveru, že dôvodnosť dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa bola osvedčená.

Právo rodičov vychovávať svoje dieťa a starať sa oň je garantované článkom 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov). Ak je dieťa zverené do starostlivosti jedného z rodičov, právo styku rodiča s dieťaťom kompenzuje právo mať dieťa u seba a zabezpečovať jeho výchovu prostredníctvom osobnej starostlivosti. Uvedené právo vyplýva aj z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa (Oznámenie FMZV ČSFR č. 104/1991 Zb.), ktorý súčasne garantuje dieťaťu právo na udržiavanie pravidelného osobného kontaktu s obidvoma rodičmi (ak dôjde k rozpadu rodiny). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva Štrasburgu zdôrazňuje, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a dostalo tak príležitosť rozvíjať svoj vzťah s ním, ako aj prejavíť svoje city slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Obmedzenie alebo úplný zákaz (pričom návrh na zákaz styku zahŕňa aj jeho obmedzenie) osobného pravidelného kontaktu rodiča s dieťaťom predstavuje výnimočné opatrenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý môže byť odôvodnený len okolnosťami na strane dieťaťa (nestačia len vážne narušené vzťahy jeho rodičov). Tie (okolnosti) musia byť natoľko závažné, že ochrana záujmu dieťaťa vyvoláva potrebu obmedziť jeho prirodzený kontakt s rodičom. Ak je uvedené opatrenie, a to aj formou predbežného opatrenia, v najlepšom záujme dieťaťa, súd je povinný (dočasne) obmedziť alebo eliminovať kontakt rodiča s dieťaťom, s cieľom zabezpečiť jeho zdravý psychický a fyzický vývin.

Maloletá už v priebehu konania vyjadrila obavu a strach zo stretávania s otcom, pričom podľa záverov psychologičky bolo odporúčané stretávanie dieťaťa s otcom vždy za prítomnosti matky, prípadne starých rodičov (správa Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie v Galante o psychologickom vyšetrení maloletej z 25. apríla 2014, ďalej len „správa“), vzhľadom na silnú citovú väzbu k nim a poskytovanú psychickú oporu. Dôvodom podľa správy bola potreba zabezpečenia pozitívneho psychosomatického vývinu maloletej a jej upokojenie (v dôsledku emocionálnej nevyrovnanosti vyplývajúcej z prežitých a prežívaných rodinných udalostí). Maloletá veľmi intenzívne vníma negatívne vzťahy a konflikty medzi rodičmi (vrátane fyzického napadnutia matky otcom), pričom spracovanie týchto zážitkov si vyžaduje čas, adekvátne jej veku a vyspelosti. Predpokladom preto je citlivý prístup zo strany

rodičov, predovšetkým otca, ktorý zdôraznil už odvolací súd v uznesení o predbežnom opatrení zo 17. júna 2014 sp. zn. 25CoP/41/2014 a ktorým si mal otec získať dôveru maloletej, že i v jeho prítomnosti môže cítiť potrebnú istotu a bezpečie. Predbežná úprava, ktorá obmedzila stretnutia otca s maloletou za prítomnosti matky len na prvých 20 stretnutí, vychádzala z naplnenia predpokladu absolvovania odborného poradenstva (psychológom) maloletou a súčasne nutnosti takého prístupu otca, ktorý bude rešpektovať záujmy, vôľu a osobnosť dieťaťa, k čomu nedošlo.

Naopak, skutočnosti ku ktorým došlo 15. augusta 2015, nasvedčujú nezvládnutiu rodičovskej úlohy otca pri preberaní dieťaťa za účelom realizácie styku. Jeho prístup k maloletej mohol len znásobiť strach a obavy zo stretnutia s ním a v dôsledku toho dôrazné odmietnutie stretnutia. Vynucovanie styku s maloletou a jej obranná reakcia vyústili do následnej signalizácie detskou lekárkou, ktorá vzniknuté hematómy na tele maloletej vyhodnotila ako stopy po fyzickom násilí. Jej podnet, označený ako podozrenie na týranie zverenej osoby, opatrovník dieťaťa postúpil príslušnej prokuratúre.

Hoci správanie otca nevychádzalo z úmyslu dieťaťu ublížiť, preukázalo vážne nedostatky v oblasti jeho sebaovládania a neadekvátny prístup k dieťaťu. Na strane maloletej zase intenzívnu obavu z otca a jej pobytu s ním. Uvedené závažné dôsledky nemožno prehliadať, pretože nasvedčujú zlyhaniu otca pri zabezpečovaní ochrany zdravia dieťaťa a jeho pozitívneho vývoja. Prioritnou zásadou rodinného práva je ochrana záujmov maloletého dieťaťa, preto ohrozenie jeho zdravého psychického a fyzického vývoja si vyžiadalo v danom prípade nevyhnutnosť zásahu, formou predbežnej úpravy, do práva styku otca a dieťaťa.

Zo zásahu do práva na ochranu rodinného života vyplýva požiadavka pozitívneho záväzku, spočívajúca vo vytváraní predpokladov pre to, aby zúžený kontakt mohol byť perspektívne obnovený. Táto požiadavka vyplýva aj z celkového hodnotenia vzťahu otca a maloletej pred udalosťou z 15. augusta 2015 (i podľa správy maloletá prejavila aj pozitívne pocity k otcovi). Nevhodný autoritatívny prístup otca k dieťaťu a nedostatok jeho sebaovládania pri vyhodnocovaní reakcií maloletej neosvedčujú zatiaľ dôvod pre tak výnimočné riešenie a vážny zásah do výkonu rodičovských práv akým je zákaz styku.

Voľba vhodných výchovných metód a správneho prístupu otca k maloletej si vyžaduje odborné poradenstvo a to i formou uloženia výchovného opatrenia súdom prvého stupňa otcovi, ako aj matke, za účelom ich pozitívnej komunikácie, náležitej prípravy dieťaťa na stretnutie s otcom, ale i maloletej, ktorá sa bráni stretnutiam v dôsledku prežitých udalostí a skúseností zo správania otca (§ 37 ZoR). Spoľahlivé poznanie skutočností týkajúcich sa styku otca s maloletou si aktuálne vyžaduje odborné vedomosti. V konaní vo veci samej budú preto rozhodujúce výsledky dokazovania znaleckým posudkom z odboru psychológia v paralelne prebiehajúcim konaní (sp. zn. 13P/288/2013). Po zistení relevantných skutočností bude daný dôvod na nariadenie predbežného opatrenia súdom prvého stupňa ex offa (bez návrhu), ktorým môže byť korigovaná posledná dočasná úprava styku. V konaní vo veci samej bude tiež daná možnosť obidvom rodičom preukazovať svoje tvrdenia, s cieľom dosiahnutia úpravy styku otca s dieťaťom, ktorý bude v jeho najlepšom záujme s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na charakter predbežného opatrenia, ktoré poskytuje iba dočasnú a urýchlenú ochranu ohrozeným vzťahom, v dôsledku čoho nie je možné vykonať dokazovanie v rozsahu ako v konaní vo veci samej, nebolo možné v danom štádiu konania pred vykonaním dokazovania znaleckým posudkom upraviť obmedzený styk spôsobom zohľadňujúcim všetky významné okolnosti tak na strane dieťaťa, ako aj rodičov. V rámci predbežnej úpravy bola preto zohľadnená predovšetkým potreba zachovania pravidelného kontaktu otca s dieťaťom, s rovnakou frekvenciou styku každý párný kalendárny týždeň. Dĺžka stretnutí bola avšak korigovaná (obmedzenie styku v danom prípade spočíva v zúžení jeho rozsahu v trvaní dvoch hodín, pričom upravený styk pôvodným predbežným opatrením sa ani nerealizoval v stanovenej dĺžke) s prihliadnutím na určené miesto kontaktu (Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante) a prítomnosť opatrovníka (prostredníctvom príslušného pracovníka úradu), ako nezávislého subjektu vzhľadom na výrazne narušené a konfliktné vzťahy medzi rodičmi. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele v znení neskorších zmien a doplnení orgán sociálnoprávnej ochrany detí, ktorý vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka poskytuje dieťaťu a jeho rodičom pomoc na zmiernenie dôsledkov rozporu záujmov medzi rodičmi dieťaťa a dieťaťom. Pretože nebola osvedčená žiadna iná alternatíva dočasného zabezpečenia kontaktu otca a dieťaťa, bol daný dôvod na využitie pomoci opatrovníka dieťaťa. Súčasne jeho prítomnosť plní úlohu kontrolného prvku v danom prostredí. Potreba účasti matky pri stretnutiach vyplýva zo silnej citovej

väzby maloletej k nej, ako aj pocitov istoty a bezpečia, ktoré nenachádza u otca a ktoré môžu napomôcť prekonať jej traumatické zážitky. Rodičia nevyhnutne musia aj pri výkone práva styku naučiť sa pozitívne komunikovať a spolupracovať, s čím súvisí už uvádzaná potreba nariadenia výchovného opatrenia. So zreteľom na primárny záujem dieťaťa je potom dôvodné, aby prispôbili svoje možnosti nariadenej dočasnej úprave styku, pričom odvolací súd prihliadal tiež na rozvrh hodín v školskom zariadení maloletej v určený deň stretnutia (s ukončením výučby o 11.40 hod.).

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa 13. augusta 2015 zmenil podľa § 220 O. s. p. spôsobom uvedeným v druhej a tretej vete výroku tohto rozhodnutia.

Tým súčasne odvolací súd podľa § 211 ods. 2 a § 163 ods. 2 O. s. p. zmenil uznesenie Okresného súdu Galanta z 5. mája 2014 č. k. 12P/108/2014-64 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17. júna 2014 č. k. 25CoP/41/2014-148 v časti úpravy styku.

Vzhľadom na súčinnosť všetkých subjektov podieľajúcich sa na realizácii stretnutia bolo potrebné uložiť obidvom rodičom a opatrovníkovi, aby v prípade, že sa stretnutie v súdom stanovenom čase nebude môcť z vážnych dôvodov uskutočniť, boli povinní sa navzájom o tejto skutočnosti bezodkladne vopred informovať.

Odvolací súd súčasne matke uložil povinnosť dieťa na styk riadne pripraviť a to nielen materiálne (oblečením, obuvou a podobne), ale i psychicky.

O trovách odvolacieho konania (zhodne ako pred ním súd prvého stupňa o trovách konania prvostupňového) odvolací súd nerozhodoval, pretože tu ide o konanie, ktoré môže začať aj bez návrhu a v tom právo na náhradu trov konania účastníkom nevzniká zo zákona (podľa bezvýnimčného pravidla majúceho základ v ustanovení § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p., pre ktorý dôvod v takýchto konaniach rozhodnutie o trovách konania účastníkov nepatrí ani do výroku rozhodnutia vo veci samej).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.